

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1393/2020
16.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жељке Томљеновић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 540/18 од 14.08.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 805/20 од 21.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жељке Томљеновић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 540/18 од 14.08.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 805/20 од 21.10.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 540/18 од 14.08.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, за које кривично дело је осуђен на казну затвора у трајању од две године. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 805/20 од 21.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Старој Пазови К 540/18 од 14.08.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Жељка Томљеновић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 805/20 од 21.10.2020. године и предмет врати на поновно суђење и одлучивање, као и да одреди одлагање – прекид извршења казне затвора утврђене пресудом Основног суда у Старој Пазови К 540/18 од 14.08.2020. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП).

Бранилац окривљеног у захтеву као разлог подношења наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али из образложења захтева произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. У образложењу наведене повреде истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на исказу окривљеног датом пред МУП РС, ПС Стара Пазова, ПУ у Сремској Митровици од 15.09.2017. године. По ставу браниоца наведени записник је незаконит јер је изјава окривљеног узета у присуству само једног изабраног браниоца Маје Павловић, иако је констатовано да је окривљени, поред наведеног браниоца, ангажовао и адвоката Жељку Томљеновић.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, одредбом члана 78. став 3. ЗКП је прописано да један окривљени може имати истовремено у поступку највише пет бранилаца, а сматра се да је одбрана обезбеђена кад у поступку учествује један бранилац.

Из списка предмета прозилази да је окривљени дана 15.09.2017. године саслушан на записнику о саслушању осумњиченог састављеним пред МУП РС, ПС Стара Пазова, ПУ у Сремској Митровици. На записнику је констатована изјава окривљеног да је ангажовао своје браниоце адвокате Жељку Томљеновић и Мају Павловић, да је обавио поверљив разговор са њима и да је спреман да изнесе своју одбрану. Записник је без примедби потписан од стране окривљеног и ангажованог браниоца Маје Павловић.

Имајући у виду цитирану одредбу члана 78. став 3. ЗКП, те околност да је приликом саслушања окривљеног била присутна једна од изабраних бранилаца, конкретно адвокат Маја Павловић, која је и потписала записник, без примедби, то је самим тим била обезбеђена одбрана окривљеног, а околност да изјава окривљеног није дата у присуству и другог ангажованог браниоца, адвоката Жељке Томљеновић не чини овај доказ незаконитим, како то неосновано у захтеву истиче бранилац окривљеног, већ се по налажењу Врховног касационог суда ради о законитом доказу.

Дакле, имајући у виду да исказ окривљеног дат на записнику о саслушању осумњиченог састављеним пред МУП РС, ПС Стара Пазова, ПУ у Сремској Митровици дана 15.09.2017. године представља законит доказ и да се на истоме може заснивати пресуда, то се стога као неосновани оцењују наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује да је извођењем овог доказа и заснивањем побијане правноснажне пресуде на истом, суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен.

У захтеву се наводи и да саслушани сведоци нису препознали окривљеног ни по једном елементу, где се бранилац окривљеног даље бави анализом исказа сведока, као и оценом признања окривљеног датим пред судом и материјалних доказа изведених током поступка, те да је на основу непотпуно утврђеног чињеничног стања донета првостепена пресуда, која је потврђена од стране другостепеног суда, на који начин бранилац окривљеног суштински оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа у правноснажним одлукама. Поред наведеног, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреде чланова 16. став 5, 68. став 1. тачка 3), 88. ЗКП, као и да другостепени суд није пружио довољно јасно образложење своје одлуке, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да бранилац окривљеног у захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреду члана 16. став 5, 68. став 1. тачка 3), 88. ЗКП, те погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Такође, бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због повреда одредаба чланова 32. став 1. и 33. став 2. Устава Републике Србије.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се

неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жељке Томљеновић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.